

pro se orantē et statim sequit̄ anthī
ochiam. ibiqz a quodam occupiscit
qui videns se ab ea stemni. pro sa-
cilega virgo xp̄i ip̄o autore iudici
traditur. Esequenti vero die Teda
inter leones et leenas et vrsos p̄n-
cit̄ sed omnes se inuicem interfici-
unt et virgo illesa permanit. Tunc
in aquam inter feras projecta dixit.
In nomine patris et filij et sp̄ussan-
cti sit mihi hec aqua fons baptismi
q̄ omnes fere statim moriunt̄. Itēz
in amphitheatro inter feras crude-
liores proici iubetur sed pie matro-
ne confluunt et odorifera quedam
aptant ut fere dormiant et mitigē-
tur quibus soporatis statim thau-
ri fortissimi adducunt̄ quib⁹ ignita
ferramenta ad genitalia ligantur.
ut magis seuiant. Et virgo ligata
inter illos projectur illesa vinculis
cōbustis absoluunt̄. Deinde iterū
cum apostolo smirnam pergit. Tā
dem a paulo benedictione sumpta
Iconium redit̄ et sponsuz suū mor-
tuū repperit. Mater vero eius in sua
nequicia permanit. Ip̄a autē mul-
tarū virginū mater extitit et orās
ad dominum migravit.

De sancta Afra puella et martire

Afra filia Hilarie, cuius p̄
genitores a cipro venerūt.
Euz aut̄ essent cultui vene-
ris dediti ip̄a cū ancillis suis mere-
tricio operi se dedicauerat ob ho-
norem dee veneris cui sic seruiebaſ.
Hārū p̄stibulum Narcissus episco-
pus cū felice dyacono persecutiōz

Dyocletiani deuitans ignorantē in-
gressus est. Et p̄mo pro turpi ama-
tore suscep⁹ postea xp̄ianorū eps̄
ognitus. Afra pedib⁹ episcopi ad-
volutur ac statim ouerti⁹. De ma-
ne xp̄iani querunt̄ sed afra sub lini-
fasciculis eos abscondit. Tūc afra
episcopum ad hylariam matrez su-
am dicit que etiaz aduoluta pedi-
bus eius efficitur xp̄iana. Tunc cla-
mat demon super episcopum se in-
fusste a suis habitaculis expelli et re-
cusavit recedere nisi aliqua anima-
sibi in potestatē detur. Natur ergo
ei draco magn⁹ ab episcopo in fau-
cibus alpium quem statim demon
occidebat. Tunc narcissus domum
hylarie in ecclesiam consecrauit et
dyonisium auunculum afre ordina-
uit episcopum in augusta. Afra ve-
ro cum solita vicia exercere neglige-
ret. gayo iudici presentat̄. Cui cum
iudez paganus diceret. deuz xp̄ia
norum meretrices abhorre et cri-
stum habitač in talibus non posse.
Afra respondit xp̄m pro peccatori-
bus venisse. Jubetur igitur i insula
lici fluminis cremari. Mater autē q̄
ancille eius dum eam sepelissēt. ibi
prehense igne cremate extiterunt

De sancto Oswaldō rege

Oswaldus rex anglorum fi-
lius achie sororis sancti ed-
mundi regis qui etiam pro
christo occubuit. Fuit vir magna-
rum elemosinaruz in die pasche ab
Adriano Lindisfranensis ecclesie di-
uina audiens. Et cum lingua terre
y y z

ignoraēt rex populo interpretabatur. Una dierūz dum pauperes cōfluenter. et om̄ia virtualia essent dis tributa discum argenteum fecit cōfringi et dari egenis. Cui episcop' congratulans manum eius oscula batur dicens. Nunq̄z senescat hec manus. Et factum est ita. Perma net enī sic usq; hodie. Qui etiaz die ac nocte vacabat diuinis et aut su pinis aut flexis genibus gratias deo agebat. Fratre suo Hanfrido ab impijs perempto ducem britonum cum multis super se venientez ipse erecto crucis vexillo q̄ flexis ge nibus superauit. Non ergo regni sui anno etatis vero tricesimo octauo rex merciorum qui antecessorez suum peremerat ipsum in prelio occidit. et caput cum manibus q̄ bra chjs ignominiose in stipite suspen dit. qui postea multis claruit miraculis. Scolasticus quidam bona vicens q̄ mala faciens ad extrema perductus vidit se ad inferos ducti inuocat aurilium sancti osbaldi. Et allata sibi particula pali in quo caput osbaldi cum manibus pepen dit q̄ in aqua benedicta posita q̄ ex ea potata vitam obtinuit et salutē

De sancto Wolfgango episcopo

Wolfgangus natione quidē almanus. generevero ingenuus ab ipsis infantie rudi mentis. deum fontem vite sitiens q̄ spiritu sancti gratia illustratus q̄

uis mundi amatoribus videretur contemptibilis. magna tamen meritorum prerogativa eminere cepit. Nam reuera necesse est ut quē mū dus odit diligatur a deo. Andos viros in hoc seculo cōstat peregrinos esse ac hospites. Unde et rep̄henditur petrus q̄ tabernaculum in monte fieri cogitauit. quia sanctis in hoc mundo tabernaculum non est quibus patria et domus in celo est. Sancti viri funditus seculo renunciantes ita huic mundo moriuntur ut soli deo uiuere delectentur. Quantoq; ab huius seculi conuersatione se subtrahunt tanto interne mentis acie presentiam dei et angelice societatis frequentiam contem plantur. Qui enim renunciat rebus suis sua abnegat. Qui vero renunciat morib; p̄laus semet ip̄m ab negat. Hoc adimpluit beatus Wolfgangus. Primum enim inter canonicos laudabilem et castam vitam duxerat. Deinde artioribus regulis imp̄icari desiderans in sueuia apud cenobitas qui solitarij vocantur monachice vite normam profesus est. In qua quanto rigore qua libet obseruantia vixerit et vir tutius suarum exitus et ostensible sibi diuinitus visionis patefecit prouentus. Naz cum beatus Wolfgangus ad hoc in solo patro positus peregrinari p̄ amore diuino affectaret et huiusmodi desiderijs sanctoz se suffragijs iugiter om̄edaēt beatū xp̄i confessorem. Ottmarum cui sc̄ suaq; frequentissime commendabat sibi